

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ

Εβδομαδιαία έκδοση Του Ιερού Ναού Αγίων
Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Πεύκης

Νικολάου Πλαστήρα και Πατριάρχου Γρηγορίου Ε'
Τηλ. 2108027738 email: agioi.apostoloi@gmail.com

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΜΑΪΟΥ 2017. ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ

«Η θεραπεία Του εκ Γενεῆς Τυφλού»
Κωνσταντίνου και Ελένης των θεοστέπων
βασιλέων και ισαποστόλων.
Έτος 10^ο Τεύχος 434

Το πρόβλημα της «κληρονομικής αμαρτίας»

(Γ.Π.Πατρώνου, Ομοτ. Καθηγ. Παν/μίου Αθηνών)

Η ευαγγελική περικοπή με το χωριό «ποιός αμάρτησε, αυτός ή οι γονείς του ώστε να γεννηθεί τυφλός;», θέτει ασφαλώς το πρόβλημα της κατανόησης της αμαρτίας, ως ενός γενικού φαινομένου με όλες τις συνέπειες επί της φύσεως και της ιστορίας και της προσωπικής αμαρτίας με τις επιπτώσεις στην ατομική μας ζωή.

Είναι αλήθεια ότι ο άνθρωπος πάντα θέλει να ερμηνεύει τα φαινόμενα γύρω του. Ζητά «λογικές εξηγήσεις» για το καθετί. Έτσι, έχει ανάγκη μιας λογικής ερμηνείας για την αμαρτία, την ασθένεια και το θάνατο. Υπάρχει άραγε κάποια σχέση μεταξύ αυτών; Όπως η γέννηση και το καλό αποτελούν ένα μεγάλο αγαθό για τη ζωή του ανθρώπου, όμοια η αμαρτία και ο

θάνατος αγγίζουν το βαθύ μυστήριο της ιστορίας. Και πολλές φορές αυτό το μυστήριο δεν επιδέχεται καμιά ερμηνεία. Παραμένει ένα ανεξήγητο μυστήριο. Το μόνο που μπορούμε να προσεγγίσουμε είναι μια λογική ερμηνεία των συνεπειών για τη ζωή.

Όταν, λοιπόν, μελετούμε την ασθένεια και τη σχέση της με την αμαρτία, νομίζω, πως εδώ χρειάζεται μια αποτόλμηση για την υπέρβαση της «λογικής της ερμηνείας». Και η υπέρβαση αυτή μπορεί να είναι δυνατή μόνο με την αποδοχή του μυστηρίου του θαύματος, μέσα στο σχέδιο της θείας αγάπης. Πρόκειται για την αποδοχή της «λογικής του θαύματος» έναντι της «λογικής της ερμηνείας».

Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να κατανοήσουμε την απάντηση του Κυρίου στο επίμονο ερώτημα των μαθητών και του λαού για την αιτία της ασθένειας του τυφλού. Όλοι πίστευαν πως πίσω από την ασθένεια αυτή κρύβεται κάποιο βαρύ αμάρτημα, του ιδίου ή των γονέων του. Επειδή, όμως, γεννήθηκε τυφλός πρέπει το αμάρτημα να σχετίζεται με τους γονείς του. Ο κόσμος ζητά πάντα κάποια καταδίκη. Μόνο έτσι ικανοποιείται το κοινό αίσθημα της δικαιοσύνης. Πρόκειται για μια νομική ερμηνεία των πραγμάτων της ζωής και της σχέσεως του άνθρωπου με το Θεό.

Η απάντηση του Ιησού Χριστού αιφνιδιάζει τους πάντες· «ούτε αυτός αμάρτησε, ούτε οι γονείς του». Απενοχοποιεί τους πάντες και καλεί τους ανθρώπους να μην είναι αρνητικοί στις κρίσεις τους για τους άλλους, επιρρίπτοντας πάντοτε ευθύνες κι εκεί που δεν υπάρχουν. Το κάλεσμα είναι για μια υπέρβαση της νομικής λογικής προς τη λογική της αποδοχής και της αγάπης.

Το συγκλονιστικό είναι στη συνέχεια της απάντησης του Ιησού: η περίπτωση του τυφλού θα αποδείξει το μέγεθος της αγάπης του Θεού· «αλλά για να φανερωθούν τα έργα του Θεού σ' αυτόν». Και ασφαλώς τα «έργα του Θεού» και η αγάπη του Θεού δεν φανερώνονται με την ασθένεια και τη μακροχρόνια ταλαιπωρία του τυφλού -αυτά είναι ιστορικά δεδομένα, έτσι εξάλλου γεννήθηκε από τη μάνα του- αλλά με την άγαπητική

παρέμβαση του Χριστού και με τη θεραπεία. Τα «έργα του Θεού» φανερώνονται με το γεγονός του θαύματος. Καλούμαστε, επιτέλους, να δούμε τη ζωή πέρα από τους λογικούς συσχετισμούς των αιτίων και των αποτελεσμάτων. Ασφαλώς, η ασθένεια και ο θάνατος κρύβουν το μυστήριο της οδύνης των ανθρώπων. Αλλά πρέπει να δούμε τη ζωή και τους ανθρώπους πέρα από τη λογική του κακού και της αμαρτίας, μέσα στη λογική της αγάπης του Θεού και του θαύματος. Φαίνεται πως είμαστε ανυποψίαστοι προς αυτή την κατεύθυνση, της λειτουργίας του θαύματος στη ζωή μας.

Η κατάληξη της σημερινής ευαγγελικής περικοπής είναι ότι ο τυφλός, τελικά, διά του θαύματος του Κυρίου «ανέβλεψεν». Αλλά για τον Ευαγγελιστή δεν έχει τόσο μεγάλη σημασία η σωματική τύφλωση, όσο η πνευματική τυφλότητα. Ο εκ γενετής τυφλός, αν και υστερούσε στη σωματική όραση, ήταν ο μόνος από όλους που μπόρεσε να δει με τα μάτια της ψυχής του το αληθινό πρόσωπο του Ιησού, ως Μεσσία και Λυτρωτή. Ο τυφλός είδε καλύτερα και σωστότερα από τους βλέποντες. Στο πρόσωπο του εκπληρώθηκε εκείνο το θαυμαστό, «μακάριοι οι μη ιδόντες και πιστεύσαντες».

Είναι θαυμαστό, αλλά συμβαίνει πολλές φορές, άνθρωποι που έχουν κάποια σωματική στέρηση, ή στερούνται πολλών υλικών αγαθών, να έχουν μια ποιότητα ζωής πολύ υψηλή και ζηλευτή από τους υγιείς και τους πλουσίους. Φαίνεται, τελικά, ότι στον πνευματικό στίβο «οι τυφλοί βλέπουν και όσοι βλέπουν είναι τυφλοί». Αυτό που έχει σημασία είναι να είσαι κυρίως εσωτερικά υγιής. Και η εμμονή, κατά ένα τρόπο στυγνό και απόλυτο, στους θρησκευτικούς κανόνες, χωρίς την απαιτούμενη ευαισθησία και φιλανθρωπία για την ανθρώπινη ατέλεια, οδηγεί πολλές φορές σε στρεβλώσεις πνευματικές.

Οι Γραμματείς και Φαρισαίοι, οι άνθρωποι αυτοί που προβάλλονται ως «τύποι» θρησκευτικής συνέπειας, δεν αντιλαμβάνονται τίποτε από αυτό που συντελείται στη περίπτωση του εκ γενετής τυφλού. Είναι πέρα για πέρα ανυποψίαστοι για το συντελούμενο θαύμα. Αυτό μόνο που τους ενδιαφέρει είναι αν καταλύθηκε η αργία του Σαββάτου με τη θεραπεία του τυφλού.

Εμμένουν σε σχολαστικές αναζητήσεις, στη λογική της ερμηνείας του φαινομένου και σε εξηγήσεις του «τί» και του «πώς», ως αποδεικτικά στοιχεία αυτού που οι ίδιοι δεν κατανοούν. Ζουν, πράγματι, σε μια πνευματική τυφλότητα.

Βέβαια, δεν τίθεται εδώ το ψευτοδίλημμα: σωματική τύφλωση ή πνευματική τυφλότητα. Το θαύμα αναφέρεται στον όλο άνθρωπο, στο σώμα του και στη ψυχή του. Ποτέ στην Καινή Διαθήκη δεν παρουσιάζονται διχαστικά διλήμματα. Ο άνθρωπος είναι ενιαία ενότητα και ολότητα.

Ο άνθρωπος είναι οντολογικά «σώμα», όπως είναι και «πνεύμα». Γι' αυτό και δεν υπάρχει στο Χριστιανισμό διάκριση μεταξύ σώματος και ψυχής, πνεύματος και ύλης. Ή ο όλος άνθρωπος μετέχει στο θαύμα, ή όλος απέχει της σωτηριολογικής χάριτος. Η θέωση και η βασιλεία του Θεού αναφέρεται στον όλο άνθρωπο και στην καθόλου δημιουργία, υλική και πνευματική.

Στη σημερινή ευαγγελική περικοπή γίνεται μια ενδιαφέρουσα πρόσκληση για μια διαφορετική αντιμετώπιση της σωματικής στέρησης, της ασθένειας και της αμαρτίας. Σωματική ασθένεια δεν σημαίνει και αμαρτωλότητα. Όπως και αρτιμέλεια και σωματική ευρωστία δεν σημαίνει απαραίτητα και υγιή άνθρωπο ή ποιότητα ζωής. Αυτή είναι μια κοσμική αντιμετώπιση των πραγμάτων. Στον πνευματικό χώρο υπάρχει μια άλλη λογική, εκείνη του θαύματος. Ο σωστός υγιής άνθρωπος έχει μια άλλη θέαση του κόσμου και της ζωής. Βλέπει τη ζωή και τα ανθρώπινα πράγματα να βρίσκουν την πληρότητά τους μόνο στη λειτουργία της αγάπης, στην αποδοχή της χάριτος και στο γεγονός του θαύματος. Αν το θαύμα εξοστρακισθεί από τη ζωή μας, τότε όλα είναι σκοτεινά, είμαστε από εκείνους που έχουν μάτια αλλά δεν βλέπουν και αυτιά που δεν ακούνε.

Μακάριοι, λοιπόν, οι ακούντες και βλέποντες τα μηνύματα του ουρανού. Μακάριοι αυτοί που λειτουργούν με τη λογική του θαύματος και υπερβαίνουν τη λογική της θρησκευτικής και φαρισαϊκής σχολαστικότητας.